

Separation of transitional second calendar-year Red-footed Falcon from Amur Falcon

Andrea Corso & Graham P Catley

Corso & Clark (1998) have treated the identification of Amur Falcon *Falco amurensis* (hereafter referred to as *amurensis*). However, in this study, the separation of second calendar-year Red-footed Falcons *F. vespertinus* (hereafter referred to as *vespertinus*) from similarly aged *amurensis* was only briefly dealt with. Since this is a much more serious identification problem than indicated by Corso & Clark (1998), we would like to comment on this problem.

Amur Falcon breeds in eastern Asia and winters in southern Africa. During their migration, most birds appear to cross the Indian Ocean between India and Africa. However, small flocks have been reported from the southern Arabian peninsula, documenting the use of more coastal migration routes as well (Ferguson-Lees & Christie 2001). In the Western Palearctic, there are now six observations of *amurensis*, all from the Straits of Messina, southern Italy (three of which have been accepted by the Italian rarities committee, one is pending and two were seen too briefly to be acceptable; there are also some further claims; Corso & Dennis 1998, Corso 2001a, Ferguson-Lees & Christie 2001, Andrea

Corso pers obs). All these records concerned adults and both males and females have been recorded. Although immatures on their first westward migration would seem to be more likely candidates for vagrancy, there are surprisingly as yet no records of birds of this age group in the WP. It is even more surprising that there still are no records of *amurensis* from the Middle East (including Cyprus, Israel, Jordan and Turkey). Some yet unconfirmed claims come from Turkey, from both the Bosphorus and Borçka (Roberto Garavaglia pers comm). However, we are aware of claims of *amurensis*, both in Europe and the Middle East, which, in fact, concerned odd-looking transitional second calendar-year *vespertinus*.

To avoid any misidentifications and to make the locating of a genuine *amurensis* more likely, we here discuss these atypical-looking second calendar-year *vespertinus* and their separation from similarly aged *amurensis*.

Our notes are based on field experience in South Africa, on studies of skins of *amurensis*, and on field observations of several 1000s *vespertinus* in Italy, elsewhere in Europe and in the

156-157 Red-footed Falcon / Roodpootvalk *Falco vespertinus*, first-summer male, Madria, Cyprus, 5 May 1997
(Graham P Catley)

Separation of transitional second calendar-year Red-footed Falcon from Amur Falcon

Middle East, as well as studies from skins and birds observed in South Africa.

Transitional male *vespertinus*

The major problem for the identification of a genuine *amurensis* is its separation from an odd- or atypical-looking male *vespertinus* in transitional plumage (see the points below). There are however some useful features that seem to have never been highlighted before (and that are not described in Corso & Clark 1998).

1 Sometimes, second calendar-year males *vespertinus* show obvious and conspicuous white on the leading edge of the closed wings when the birds are perched (plate 156). This effect is formed by white unmarked lesser underwing-coverts and feathers of the leading edge. This is also evident in flight on the underwing and produces a very *amurensis*-like appearance. However, it is on perched birds in particular that such an effect is strongest and most misleading. Most birds moult nearly all underbody-feathers during their first (partial) post-juvenile winter moult, appearing almost adult-like in the spring of the second calendar-year. Thus, in some birds, the whole – or nearly so – underbody appears grey as in adult male. In some of these birds, a strong *amurensis*-like dark moustache on the face is still evident, obviously contrasting with a paler 'cheek' (plate 156). Therefore, when perched they can look very like adult male *amurensis* (plate 160) (even though the grey is darker than in this species), especially if they have the white leading edge to the wing. In most cases, there are some sparse orange/rufous patches (formed by some scattered odd new orange feathers) on the breast, mainly, or on the belly (plate 158). By contrast, in most *amurensis*, the breast is marked by diffuse but obvious dark streaking. Further to that potential pitfall, there are some second calendar-year *amurensis* with a body pattern exactly like that of a *vespertinus* (plate 162-163).

2 The central rectrices moulted in winter or early spring are normally blackish to black in *vespertinus* (plate 157), being strikingly different from the paler grey central rectrices in male *amurensis* (a new character reported in Corso & Clark 1998). However, in some *vespertinus*, these rectrices may be grey and thus very much resembling *amurensis*. If this is combined with white lesser underwing-coverts (leading edge), then the identification may be a real challenge.

3 A few birds also show pale grey outer rectrices with narrow black barring. These may be freshly moulted new feathers, showing a rare

first-adult plumage pattern, but often simply concerns a variant of juvenile male plumage (ie, old retained feathers), similar to what was observed in Common Kestrel *F tinnunculus* and Lesser Kestrel *F naumanni* (eg, Corso 2001b). However, this feature does not create a problem for separating *vespertinus* from *amurensis*.

Separation of odd-looking second calendar-year male *vespertinus* from similarly aged *amurensis*

When the following characters are present (as in *amurensis*) or absent (as in *vespertinus*), then the identification is rather straightforward: 1 conspicuous dark streaking underneath, 2 uniform pale grey central rectrices, and 3 different dark underwing-covert markings (blackish to black in *amurensis* and brownish to rufous in *vespertinus*).

When faced with an odd-looking *amurensis* or *vespertinus*, the best characters to look for are: 1 the colour of the rectrices (see above); 2 the underwing-coverts markings (see above); 3 the darker, moulted mantle-feathers of *amurensis*, the darker head and paler cheeks, and the paler rump (if moulted); and 4 (the most reliable feature) the pattern of newly moulted adult-type underwing-coverts: if present, these are white and unmarked in *amurensis*, and bluish-grey, dark grey or sooty-grey in *vespertinus* (plate 158).

Odd-looking female *vespertinus*

Some transitional females *vespertinus* in late spring show a very pale narrowly dark-streaked plumage that at a distance or at quick glance may appear confusingly like *amurensis* of the same sex. These birds, in fact, show an almost juvenile plumage retained longer than in most other individuals. This retained plumage appears particularly pale, often nearly white, chiefly on the very abraded underwing-coverts. Such birds look pale underneath with narrow dark streaking and with a two-toned underwing, showing in fact almost white underwing-coverts (extremely faded and abraded) and typically widely dark-banded remiges (with such wide terminal bandings that nearly the whole remiges appear almost evenly blackish under field conditions). As a result, these birds look very *amurensis*-like. They are differentiated by narrower and brown streaking, never obvious and conspicuous blackish to black streaking, no barring on the flanks as in *amurensis*, a duller upperwing, a paler head contrasting with the upperparts (no obvious contrast is present in *amurensis*) and a duller and browner

Separation of transitional second calendar-year Red-footed Falcon from Amur Falcon

158 Red-footed Falcon / Roodpootvalk *Falco vespertinus*, first-summer male, Gibraltar Point, Lincolnshire, England, 4 June 1989 (*Graham P Catley*) **159** Red-footed Falcon / Roodpootvalk *Falco vespertinus*, adult female, Kirkby Moor, Lincolnshire, England, 15 May 1984 (*Graham P Catley*) **160** Amur Falcon / Amoerroodpootvalk *Falco amurensis*, adult male, Sur area, Oman, November 2001 (*Marc Duquet*) **161** Amur Falcon / Amoerroodpootvalk *Falco amurensis*, juvenile, Sur area, Oman, November 2001 (*Marc Duquet*)

mantle. Similarly, some females moult the underbody-feathers during the partial moult, acquiring some new oddly dark-streaked feathers (these are odd-patterned new feathers similar to the few orange feathers on some second calendar-year males; they will be replaced by typical adult feathers during the first complete moult). The same identification characters as above are valid.

Apart from second calendar-year birds, also very few adult females with extremely faded plumage in late spring (before the complete moult) appear almost whitish or whitish-buff on the underparts. At a distance, such birds may also look superficially like *amurensis*, being this pale rather than orange-rufous as in typical plumage (plate 159). However, they do not show

any streaking on the underparts and the head is much paler than the upperparts, contrasting with the mantle and upperwing.

Juvenile

Juveniles remain the most difficult age and plumage to identify. The differences highlighted by Corso & Clark (1998) are valid and reliable but are normally difficult to assess in the field. A high degree of variability further complicates the problem. For instance, we observed some juvenile *vespertinus* with a diffuse bluish-grey cast or wash all over the upperparts and a darker crown just like *amurensis*. Also, the underwing-coverts markings, normally different, are darker in some juvenile *vespertinus*, being dark brown or nearly

Separation of transitional second calendar-year Red-footed Falcon from Amur Falcon

162 Amur Falcons / Amoerroodpootvalken *Falco amurensis*, second calendar-year male (left) and adult male, Boshof, Orange Free State, South Africa, 17 March 1996 (*Arnoud B van den Berg*)

163 Amur Falcons / Amoerroodpootvalken *Falco amurensis*, second calendar-year male (left) and adult male, Wakkerstroom, Transvaal, South Africa, 19 March 1996 (*Arnoud B van den Berg*). Note pale grey moulted adult-type rectrices and black marks on underwing-coverts. Note also very pale grey adult-like new underbody-feathers; in Red-footed Falcon *F. vespertinus* these would be darker.

blackish and thus very similar to the pattern in *amurensis*.

Typical juvenile *amurensis*, however, apart from the dark underwing-coverts marks, also shows blackish to black underbody streaking (plate 161), bolder flank bars, darker and more blue upperparts (being far less tinged rufous or brownish), sometimes an almost black crown (plate 161) often with an obviously contrasting white forehead, more uniformly coloured greater upperwing-coverts (less evidently barred and less conspicuously pale edged), a wider terminal black bar to the underside of the remiges and so on. A combination of all these characters should allow a positive identification, as odd variability would probably affect just some features at one time, not all together.

We would like to stress that the identification of a vagrant *amurensis* requires great care and caution is necessary before claiming an *amurensis*, especially in juvenile plumage.

Acknowledgements

We thank Daniele Aliffi, Giovanni Boano, Carmela Cardelli, Gianluca Chiofalo, Roberto Gildi, Giovanni Marangoni, Marco Preziosi, Carmelom Iapichino, Claudio Pulcher, Deborah Ricciardi, Michael Sammut and Franco Trafficante for help in the field and for museum research; Brian Small for comments on the bird featured in plates 156-157; and William Clark, Marc Duquet and Arnoud van den Berg for photographs for either publication, comparison or study.

Samenvatting

HERKENNING VAN TWEDE-KALENDERJAAR ROODPOOTVALK EN AMOERROODPOOTVALK IN OVERGANGSKLEED Hoewel de kennis over de herkenning van Roodpootvalk *Falco vespertinus* en Amoerrootpootvalk *F. amurensis* recent flink is toegenomen (onder meer resulterend in de eerste gevallen voor het West-Palearctische gebied in Italië), levert met name de herkenning van tweede-kalenderjaar Roodpootvalken problemen op. Zulke vogels vertonen kenmerken die men wellicht in eerste instantie eerder met Amoerrootpootvalk associeert. Zo hebben mannetjes Roodpootvalk in tweede-kalenderjaar soms witte kleine ondervleugeldekveren en witte veren op de vleugelvoerrand die dan vooral bij een vogel in zit opvallen en voor verwarring kunnen zorgen. Dergelijke mannetjes in tweede-kalenderjaar zouden in theorie een geheel doorgemaakte lichaamsrui kunnen vertonen (hierin lijkend qua kleur op een adult mannetje), gecombineerd met een nog onvolwassen koppatroon (aanwezigheid van een baardstreep in combinatie met een lichte oorstreek). Hierdoor lijken ze sterk op een Amoerrootpootvalk. Echter, zulke man-

netjes Roodpootvalk hebben meestal toch enkele oranje vlekken op vooral de borst en ook buik, terwijl de meeste Amoerrootpootvalken juist een gestreepte borst hebben. Ook de kleur van de middelste staartpennen van tweede-kalenderjaar Roodpootvalk kan zo grijs zijn als van Amoerrootpootvalk (normaliter zwartachtig tot zwart bij Roodpootvalk). Mannetjes Roodpootvalk die al deze kenmerken in combinatie vertonen, zouden van Amoerrootpootvalken kunnen worden onderscheiden door een combinatie van: 1 afwezigheid van donkere streping op de onderdelen; 2 geheel grijze middelste staartpennen; 3 bruinige tot roodachtige tekening op de ondervleugeldekveren (zwartachtig tot zwart bij Amoerrootpootvalk); 4 de kleur van mantelveren en stuit bij een vers geruide vogel, alsook van kop en oorstreek; en 5 de kleur van eventueel aanwezige vers geruide adulte ondervleugeldekveren (wit en ongetekend bij Amoerrootpootvalk, maar grijsachtig bij Roodpootvalk).

Tweede-kalenderjaar vrouwtjes Roodpootvalk in het late voorjaar kunnen soms ook veel op vrouwtjes Amoerrootpootvalk lijken, indien zij nog steeds het juveniele kleed dragen. Zij hebben dan sterk gebleekte onderdelen, met slechts hele vage streping, en een tweekleurige ondervleugel, namelijk witte ondervleugeldekveren in combinatie met donker gestreepte handpennen (die bijna geheel zwartachtig kunnen lijken). Zij kunnen worden onderscheiden van Amoerrootpootvalk door smallere en bruinere streping (nooit zo opvallend zwartachtig tot zwart), ongestreepte flanken, een minder opvallend getekende bovenzvleugel, een lichtere kop contrasterend met de bovendelen (geen duidelijk contrast bij Amoerrootpootvalk), en een minder opvallend getekende en bruinere mantel. Sommige tweede-kalenderjaar vrouwtjes vervangen veren van hun onderlichaam tijdens een partiële rui door atypische, gestreepte veren (deze veren zijn vergelijkbaar met de oranje veren van een tweede-kalenderjaar mannetje), maar kunnen op dezelfde combinatie van kenmerken worden onderscheiden van tweede-kalenderjaar vrouwtjes Amoerrootpootvalk.

Enkele adulte vrouwtjes kunnen in het late voorjaar zo gebleekt zijn dat ze bijna witte onderdelen hebben (in plaats van roodachtig zoals normaal). Echter, verwarring met Amoerrootpootvalk ligt niet zo voor de hand omdat de onderdelen niet gestreept zijn en omdat de kop veel lichter is dan de bovendelen en contrasteert met mantel en bovenzvleugel.

Juveniele vogels blijven de moeilijkste leeftijdsklasse om te identificeren, ook al omdat er veel variatie is. Sommige Roodpootvalken bijvoorbeeld vertonen een blauwgrijze kleur op de gehele bovendelen, en een donkerdere kruin (beide zoals in Amoerrootpootvalk). Ook is bij sommige vogels de tekening op de ondervleugeldekveren donkerder, en dus vergelijkbaar met Amoerrootpootvalk. Een combinatie van de volgende kenmerken zou determinatie als Amoerrootpootvalk echter moeten kunnen veiligstellen: 1 zwartachtige tot zwarte streping op het onderlichaam; 2 steviger gestreepte flanken; 3 donkerdere en meer blauwe bovendelen (veel minder rood- of bruinachtig dan bij

Separation of transitional second calendar-year Red-footed Falcon from Amur Falcon

Roodpootvalk); 4 een soms bijna zwarte kruin met een dikwijls contrasterend wit voorhoofd; 5 egaler gekleurde grote dekveren (minder gestreept en met minder opvallende lichte randen dan bij Roodpootvalk); en 6 een bredere terminale zwarte rand aan de onderzijde van de slagpennen.

References

Corso, A 2001a. Raptor migration across the Strait of Messina, southern Italy. *Br Birds* 94: 196-202.

Corso, A 2001b. Notes on the moult and plumages of Lesser Kestrel. *Br Birds* 94: 409-418.

Corso, A & Clark, W S 1998. Identification of Amur Falcon. *Birding World* 11: 261-268.

Corso, A & Dennis, P 1998. Amur Falcons in Italy – a new Western Palearctic bird. *Birding World* 11: 259-260.

Ferguson-Lees, J & Christie, D A 2001. *Raptors of the world*. London.

Andrea Corso, via Camastra 10, 96100 Siracusa, Italy (voloefferrante@yahoo.it)
Graham P Catley, 13 West Acridge, Barton-on-Humber, DN18 5AJ North Lincolnshire, England (gcatley@porthill.com)

Blauwstaarten op Vlieland in oktober 1999 en op Schiermonnikoog in november 2001

Frank Majoor & Henri Bouwmeester

In oktober 1999 en november 2001 werd op Vlieland respectievelijk Schiermonnikoog, Friesland, een Blauwstaart *Tarsiger cyanurus* gevangen. In dit artikel worden beide vangsten beschreven.

Vlieland, 11-17 oktober 1999

Op 11 oktober 1999 waren wijlen Foeke Wagenaar en Gerrit Bochem bezig vogels te vangen in de Kroonspolders op de in het najaar dagelijks bemande vaste ringplek van Vogelringgroep 3e KP. Omstreeks 09:00 werd in één van de mistnetten tussen wilgenstruweel een Blauwstaart gevangen. In de hand kon worden vastgesteld dat het een eerste-kalenderjaar mannetje was. Nadat de vogel was geringd (Arnhem AC23071) en gemeten, en foto's waren gemaakt, werd deze weer losgelaten.

Op 15 oktober werd de bezetting van het ringstation gewisseld. Frank Majoor nam met hulp van René Oosterhuis en Susan Heideveld het ringwerk over. Direct na aankomst op het eiland werden schitterende foto's van de Blauw-

staart getoond, vergezeld van de mededeling dat de vogel nog regelmatig teruggevangen werd. En jawel, de volgende dag vloog hij wederom tweemaal in het net. Van 11 tot 17 oktober werd de vogel vrijwel dagelijks gevangen, meestal in een van de mistnetten tussen wilgenstruweel direct rond het huisje van het ringstation. De vogel hing meestal laag bij de grond, in de onderste baan van het net. Hij werd echter nauwelijks vrij vliegend waargenomen en hield zich waarschijnlijk veelal op in het dichte wilgenstruweel. Op 17 oktober was Mark van der Aa aanwezig om de Blauwstaart te zien maar ondanks intensief zoeken werd de vogel die dag slechts tweemaal kortstondig waargenomen.

Op 17 oktober werd de Blauwstaart om 17:20 teruggevangen. Hoewel de vogel nog steeds in goede conditie was leek het beter om hem te verplaatsen teneinde verdere terugvangsten te voorkomen. Camping Lange Paal leek wat bio-toop betreft een geschikte locatie. Tevens leek dit een goede plek om de vogel terug te vinden voor verdere observatie. Na het loslaten bij Lange